

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/39/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4409213244
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4409213244.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., L. L. XXXX/X, zastúpená JUDr. Máriou Ančinovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, Podzámska 29, proti odporcom: 1. W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., J. Y. XXXX/X, zastúpená JUDr. Evou Csontosovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, M. R. Štefánika 4, 2. P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., J. XX, 3. O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., E. XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní odporkyne v 1. a 3. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19. novembra 2012 č. k. 10C/212/2009-260, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania medzi navrhovateľkou a odporkyňou v 1. a 3. rade **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania voči odporcovi v 2. rade. Zároveň odporkyne v 1. a v 3. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady trov konania k rukám právnej zástupkyne navrhovateľky 758,13 eur, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za návrh vo výške 157,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 600,63 eur, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 151 ods. 1,2,3, § 142 ods. 1, § 150 ods. 1 OSP, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že rozsudkom č.k. 10C/212/2009-240 zo dňa 28.9.2012, právoplatným dňa 19.10.2012, súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľky a zrušil a reálnou del'bou vyporiadal podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam, zapísaných v katastri nehnuteľností Správy katastra Nové Zámky na liste vlastníctva číslo XXXX, parcely registra "C", evidovanej na katastrálnej mape ako parcela číslo XXX/X záhrady o výmere XXX mX a na liste vlastníctva číslo XXX, parcely registra "C", evidované na katastrálnej mape ako parcela číslo XXX/X záhrady o výmere XXXX m2, parcela číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, katastrálneho územia I., M. I. tak, že podľa geometrického plánu číslo XX/XXXX vyhotoveného geodetom Ing. Vincentom Bujdákom zo dňa 13.1.2010, ktorý tvorí nedeliteľnú súčasť rozsudku, boli parcely číslo XXX/X, XXX/X a XXX/X zlúčené a rozdelené na novovytvorenú parcelu číslo XXX/X záhradu o výmere XXX mX a novovytvorenú parcelu číslo XXX/X zastavenú plochu o výmere XXX m2, ktoré sa prikázali do podielového spoluvlastníctva odporkyne v 1. rade v spoluvlastníckom podiele 1/2 k celku, odporcu v 2. rade v spoluvlastníckom podiele 1/4 k celku a odporkyne v 3. rade v spoluvlastníckom podiele 1/4 k celku a novovytvorená parcela číslo XXX/X záhrada o výmere XXXX m2 sa prikázala do výlučného vlastníctva navrhovateľky, s tým, že rozhodnutie o trovách konania bolo ponechané na samostatné rozhodnutie do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvého stupňa sa pri rozhodovaní o trovách konania najprv zaoberal tým, či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo potrebné rozhodovať podľa § 150 ods. 1 OSP. V tomto smere zistil, že sú dané okolnosti majúce charakter dôvodov hodných osobitného zreteľa v prípade odporcu v 2. rade, ktorý v priebehu celého konania mal záujem sa dohodnúť mimosúdne s navrhovateľkou, s návrhom súhlasil, nemal voči nemu žiadne výhrady a v konečnom dôsledku k doriešeniu veci mimosúdnu

cestou neprišlo nie pre správanie sa odporcu v 2. rade, ale odporkyne v 1. a v 3. rade. Vzhľadom na osobitný charakter konania neprichádzala do úvahy ani čiastočná dohoda o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade, pretože v tomto type konania sa musí riešiť podielové spoluvlastníctvo ako celok a tomu musí zodpovedať aj okruh účastníkov - podielových spoluvlastníkov. Mal za to, že uvedené skutočnosti si vo vzťahu k odporcovi v 2. rade zjavne uvedomila aj navrhovateľka, ktorá sa výslovne vzdala voči nemu práva na náhradu trov konania, a to napriek tomu, že mala v konaní plný úspech. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa navrhovateľke vo vzťahu k odporcovi v 2. rade náhradu trov konania s poukazom na ust. § 150 ods. 1 OSP nepriznal. Pokiaľ išlo o odporkyne v 1. a v 3. rade, tam bola situácia odlišná. Poukázal na to, že odporkyňa v 1. rade je starobnou dôchodkyňou, pričom uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/194/2010-106 zo dňa 22.7.2010, právoplatným dňa 10.9.2010 bolo odporkyňi v 1. rade priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu 50%. Ohľadne postoja odporkyne v 1. rade v konaní dodal, že počas celého trvania konania odporkyňa v 1. rade s návrhom nesúhlasila, vlastnícke pomery a teda podielové spoluvlastníctvo účastníkov k sporným nehnuteľnostiam tak, ako boli zapísané na Správe katastra v Nových Zámkoch neuznávala a dokonca sa v konaní tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 9C/21/2012 domáhala určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, ktoré konanie však bolo v konečnom dôsledku zastavené pre späťvzatie návrhu uznesením č.k. 9C/21/2012-14 zo dňa 15.2.2012. V prípade odporkyne v 3. rade súd prvého stupňa zistil, že je zamestnaná v pracovnom pomere a spočiatku, rovnako ako odporca v 2. rade s návrhom súhlasila, bola prístupná k mimosúdnej dohode, avšak v priebehu konania svoj postoj zmenila zásadným spôsobom a na pojednávaní dňa 18.10.2011 sa v plnej miere pripojila k výpovedi a postoji odporkyne v 1. rade. Vychádzajúc z uvedeného súd prvého stupňa o trovách konania medzi navrhovateľkou, ktorá bola úspešná v konaní a odporkyňami v 1. a v 3. rade, ktoré boli v konaní neúspešné, rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke, ktorá mala v konaní plný úspech, bola priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostáva zo súdneho poplatku za návrh vo výške 157,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 600,63 eura. Trovy právneho zastúpenia súd priznal podľa § 10 ods. 1, 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnej od 01.06.2009 (ďalej len „vyhláška“), pričom tarifnú odmenu určil vo výške 101,25 eura, a to za tieto úkony právnej služby: príprava a prevzatie veci, podanie návrhu, účasť na pojednávaní v dňoch 18.10.2011 a 07.09.2012, s tým, že za účasť na pojednávaní dňa 18.10.2011 bola odmena priznaná v dvojnásobnej výške, pretože pojednávanie presahovalo dve hodiny (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky). Pokiaľ išlo o úkony - účasť na pojednávaní v dňoch 18.3.2011 a 13.9.2011, súd prvého stupňa priznal odmenu vo výške 1, t.j. 25,31 eura podľa § 14 ods. 5, písm. b) vyhlášky, keďže tieto pojednávania boli odročené bez prejednanja veci. Poukázal na to, že v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je základom súdneho poplatku cena podielu žiadaného navrhovateľom (§ 7 ods. 9 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov), pričom v danej veci bolo predmetom konania zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemkom v k. ú. I., v ktorej podľa potvrdenia M. I. cena za X mX pozemku predstavuje sumu 1,66 eura. Vzhľadom na to, že navrhovateľka v konaní žiadala podiel o výmere 1586 m², v dôsledku čoho základom poplatku je suma 2.632,76 eur, z ktorej súdny poplatok za návrh podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov predstavuje sumu 157,50 eura a zároveň z ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 101,25 eura a nie 131,13 eur, ako uvádzala navrhovateľka. Ďalej súd prvého stupňa priznal aj režijný paušál ku každému úkonu, ktorý v roku 2009 bol v sume 6,95 eura, v roku 2011 v sume 7,41 eura a v roku 2012 7,63 eura. Súd prvého stupňa nepriznal odmenu za úkon právnej služby, a to za vypracovanie dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zo dňa 10.9.2009, teda ešte pred začatím súdneho konania, keďže nešlo o trovy, ktoré by vznikli v súvislosti s konaním. Rovnako tak súd prvého stupňa nepriznal odmenu za úkon - špecifikácia návrhu zo dňa 8.2.2010, ktorý nepovažoval na účelne uplatnený, pretože návrh mal byť presný, jasný a určitý už v čase začatia súdneho konania, pričom špecifikácia návrhu bola podaná až potom, čo bola navrhovateľka vyzvaná zo strany súdu uznesením č.k. 10C/212/2009-31 zo dňa 4.2.2010, aby odstránila nedostatky návrhu na začatie konania. Záverom dodal, že súčasťou trov právneho zastúpenia nie je odmena za účasť na pojednávaní dňa 28.9.2012, na ktorom bol len vyhlásený rozsudok a to podľa § 14 ods. 5 písm. b) citovanej vyhlášky, pretože tento úkon právnej služby si navrhovateľka neuplatnila.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa v 1. rade a odporkyňa v 3. rade.

Odporkyňa v 1. rade v odvolaní uviedla, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, keďže odporkyňa v 1. rade nenamietala zrušenie spoluvlastníctva reálnou deľbou, len namietala reálnu deľbu podľa

geometrického plánu znalca Ing. Bujdáka a v konečnom dôsledku otázka zrušenia spoluvlastníctva je spor, ktorý je v záujme všetkých účastníkov, teda sporom sa riešila otázka, ktorá bola záujmom všetkých účastníkov, len otázka formy bola sporná, a to či deľba podľa užívacieho stavu alebo tento sa naruší a deľba sa uskutoční podľa vlastníckych podielov. Podľa názoru odporkyne v 1. rade v prípade, že je spor v záujme oboch účastníkov, a to tak navrhovateľa, ako aj odporcu, mal by advokátske trovy znášať každý sám a súdne trovy na polovicu alebo návrh navrhovateľa o priznanie úplných trov zamietnuť. Z uvedených dôvodov žiadala uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že ani jeden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporkyňa v 3. rade v odvolaní uviedla, že od začiatku sporu sa snažila, aby bol spor riešený mimosúdnou cestou, avšak navrhovateľka bez súhlasu odporcov dala vyhotoviť geometrický plán a výpis z katastrálnej mapy, ktorý bol predložený v konaní pred súdom prvého stupňa. Dodala, že je vedená na úrade práce od 1.3.2009 až 30.9.2012, je v hmotnej núdzi, pričom poberá podporu 60,50 eura. Poukázala na to, že v čase 18.10.2011 len brigádovala v 1. Vodárenskej spoločnosti iba 1 mesiac. Naďalej je vedená na úrade práce ako nezamestnaná.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods.1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP napadnuté uznesenie potvrdil.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách účastníkov konania medzi navrhovateľkou a odporcom v 2. rade, nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostala iba časť týkajúca sa trov konania medzi navrhovateľkou a odporkyňou v 1. a 3. rade

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008) sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že účastník konania, ktorý mal v spore plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej a tiež účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Vzhľadom na to, že konečným rozhodnutím súd prvého stupňa návrhu navrhovateľky na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam vyhovel, z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľka mala v konaní plný úspech. Skutočnosť, že navrhovateľka bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, zakladá jej nárok na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP. Súd prvého stupňa preto správne vo vzťahu k odporkyni v 1. a 3. rade aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 OSP. V tomto smere sa súd prvého stupňa zaoberal vo vzťahu k odporkyni v 1. a 3. rade aj možnosťou aplikácie ust. § 150 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov celkom alebo sčasti priznať, v konaní úspešnému účastníkovi, pričom správne konštatoval, že vo vzťahu k odporkyni v 1. a 3. rade nie sú splnené predpoklady pre posúdenie veci v zmysle § 150 ods. 1 OSP.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľke patrí voči odporkyni v 1. a 3. rade náhrada trov konania, keďže návrhu navrhovateľky bolo vyhovené. Pokiaľ ide o výšku priznanej náhrady trov konania odvolací súd poukazuje na to, že tieto boli priznané v rozsahu, v akom boli navrhovateľkou účelne vynaložené a v súlade s právnymi predpismi uvedenými v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa. S vyčíslením odmeny za právne služby právnej zástupkyne navrhovateľky súdom prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil a považuje ho za správny, preto s poukazom aj na vyššie uvedené závery odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a navrhovateľke, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v tomto štádiu konania jej žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím súdom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.